

schilderijen, waarvan geene enkele aan de razende beeldstormers mocht ontkomen. Onze oude kunstenaar was er het hart van in « dat zijn dingen, die hy de Weerelt tot gedachtenis meende te laten, soo te nieten wierden ghebracht. » Zijn leven was door die ramp vergald. Hij kon zijn spijt en zijne verontwaardiging niet verkroppen, en laakte het wandalenwerk zoo dikwijls en zoo luide, dat hij zelf in « ghevaer oft perijckel » verkeerde. De ontmoedigde man overleefde zijne vernielde gewrochten ook niet lang. Den 2ⁿ Juni 1573 gaf hij den geest te Amsterdam, alwaar hij werd ter ruste geleid onder eenen zerk met dit grafschrift :

Den konstigen schilder Lange Pier
Met bey zijn zoonen leggen hier.

